

---

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

QUÆDAM DE

SANCTORIANA PERSPIRATIONE

COMPLECTENS.

---







TENTAMEN MEDICUM  
INAUGURALE,  
QUÆDAM DE  
SANCTORIANA PERSPIRATIONE  
COMPLECTENS.

QUOD,  
ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, S.S. T.P.  
ACADEMIAE EDINBURGENAE PRAEFECTI.

NECNON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu,  
Et Nobilissimae FACULTATIS MEDICAE Decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS  
RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

THOMAS HERBERT ORPEN,  
HIBERNUS,

A. B. TRIN. COLL. DUB.

SOC. REG. MED. EDIN. SOC.

NECNON

SOC. SPEC. EDIN. SOC. HON.

AD DIEM 12 SEPTEMBRIS, HORA LOCOQUE SOLITIS.

“ Αἱ μελαβολαὶ τῶν ὀρεῶν, μάλιστα τικτεσι νοσήματα.”

HIPP. APHOR. A. § 3.

“ Ut suus corpori vigor constet, egestorum non minus, quam ingestorum,  
“ certa quædam ratio et modus esse debet, nec excerni retinenda, nec retineri  
“ excernenda. Utrumvis enim acciderit, id nocumento est.”

GAUB. PATHOL. § 555.

EDINBURGI:  
CUM PRIVILEGIO,  
APUD ROBERTUM ALLAN.

MDCCXCVII.







PATRI SUO HONORATISSIMO,  
JOANNI HERBERT ORPEN, M. D.

NECNON,  
AVUNCULO SUO CARISSIMO,  
ROBERTO HUTCHINSON,

ARMIGERO,  
DE CODRUM, IN  
CORCAGIÆ COMITATU:  
THOMAS H. ORPEN,

S.

JAM summos Medicinæ honores affecuturus, juvat me, oblatam hanc occasionem arripere, palam dicendi, quanta tibi, PATER optime, Præceptor fidelissime: quanta tibi, Avuncule dilectissime, Amice conjunctissime, ob tot in me collata beneficia, debeo.—Hæc meo ex animo nunquam effugient.

Accipiatis, precor, hæc studiorum meorum primitias, tenue at sincerum observantiæ, amicitiae, gratique erga vos animi, pignus.



---

For thro' the small arterial mouths that pierce,  
In endless millions, the close-woven skin,  
The baser fluids in a constant stream  
Escape, and viewless melt into the winds :  
While this eternal, this most copious waste  
Of blood, degenerate into vapid brine,  
Maintains its wonted measure, all the pow'rs  
Of health befriended you, all the wheels of life  
With ease and pleasure move ; but this restrain'd  
Or more or less, so more or less you feel  
The functions labour : from this fatal source  
What woes descend is never to be sung :  
To take their numbers were to count the sands  
That ride in whirlwind the parch'd Libyan air,  
Or waves that when the blust'ring north embroils,  
The Baltic thunder on the German shore:

ARMSTRONG.

---



TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

QUÆDAM DE

SANCTORIANA PERSPIRATIONE  
COMPLECTENS.

---

---

AUCTORE, THOMA HERBERT ORPEN.

---

---

PROŒMIUM.

INTER omnes fere medicos tam veteres quam recentiores opinio est, perspirationem multum valere, sanitatis conservationi, vitæ prolongationi, morborumque curationi. Quid sanitas sit facilius concipitur, quam verbis exprimitur, cum multa

A

con-



concurrere debeant ad sanitatem perfectam efficiendam. Sed omnes fere assentiunt verbis BOERHAAVII, “ Hominem perfectâ frui sanitate, qui omnes suas  
 “ functiones exercere valet, cum facilitate, quâ-  
 “ dam constantiâ, et oblectamento.” Ut autem sanitas permaneat constans, evacuatione omnis humor inutilis absumi debet. Tres observantur præcipuæ in corpore humano evacuationes ; per Alvum, Renes, et Poros, scilicet cutis. Sed si ultima, quæ Perspiratio Insensibilis vulgo appellatur, fervetur inculpata ; duæ priores semper fere rectè peraguntur, ut experimenta statica docent : et quia hæc est perennis omni tempore ex ejus doctrinâ sanitatis notitia habetur. Partem unicam solummodo tractare audebo, excretionem nempe illam, quæ fit per cutis poros.

Hujus excretionis vitia in duas partes aptissimè dividuntur.

Prior perspirationis suppressæ doctrinam tradit : Rationem perspirationis auctæ posterior petit. Priori referuntur quæ sequuntur. Et propter difficultatem rei, ut quæ adhuc in obscuro latet, me



aliquid lucis allaturum non in spem venio, sed observationes aliorum fideliter segregem, selectas professorum hujus almæ academîæ indulgenti iudicio subjiciam. In hujusce rei investigatione igitur in sex partes eam dividere visum est.

*In Prima.* — Perspirationem definire.

— *Secunda.* — Fontes unde proveniat monstrare.

— *Tertia.* — Pauca ejusdem documenta vel indicia proferre.

— *Quarta.* — Usus hujus halitus cuticularis præcipuos in œconomiâ animali exhibere.

— *Quinta.* — Paucas quibus minuta est causas investigare.

His demum indagatis succinctè, restabit, *Sexta*, pauca differere de morbis quibusdam ex Sanctorianâ impeditâ Perspiratione, oriundis.

De singulis in ordine.



## S E C T. I.

## DE DEFINITIONE PERSPIRATIONIS.

PERSPIRATIO insensibilis est vera expulsio vaporis aquosi, ex ultimis finibus arteriarum cutanearum porrectis in villos exhalans ; et hæc esse minuta dicitur, quando dato temporis spatio, minor humoris, invisibilis, tenuissimi, quantitas evacuatur, quam ad conservandam sanitatem requiritur. Tenuissimus debet esse perspirationis humor, cum celeb. SIMSON \* experimento sæpe sæpiusque tentato invenerit, Indusium, quo corpus totâ nocte tectum fuit, ne grano quidem ponderosius factum fuisse ; licet integra libra facile tempore noctis perspiraverit e corpore. Imo in Indusio quod per tres continuos dies noctesque gestaverat, nullum ponderis augmentum invenit.

SECT.

\* SIMSON, p. 196, on Vital and Involuntary Motion.



## S E C T. II.

DE EXHALATIONIS CUTICULARIS  
FONTIBUS.

ORGANA ex quibus hæc exhalatio excernitur in tres partes dividuntur.

1. In Cuticulam.
2. —Corpus, vulgo rete mucosum.
3. —Cutim veram.

1. Cuticula seu epidermis membrana est tenuis, diaphana, flexilis, et operimentum cutis, in quâvis parte satis homogenea, nec tamen in omnibus locis æquè crassa, crassior in manibus quam per reliquum corporis ambitum, crassissima vero in plantis pedum, vasa tenens nulla quæ ullâ arte visibilia reddi queunt; nullo sensu prædita sed nudos nervos tegit ad perfectiorem qualitatum tactilium perceptionem, squamulis minimis accommodata, in  
fulcos



fulcos areasque exsculpta, innumeris porulis, per-  
spirationi et sudori transitum præbentibus, pervia,  
quæ LEWENHOECKIUS ope microscopii explora-  
vit, atque calculo exposito concludit in spatio quod  
granum fabuli caperet, talium spiramentorum cen-  
tum viginti quinque millia operiri.

2. Rete mucosum proximum est, ut indagare  
aggrediamur, cui olim nomen reticulum Malphigi-  
anum ab auctore inditum fuit, nunc vero MON-  
ROIO appositius corpus mucosum vocare visum  
est.

Hæc est Lamella interior Epidermidis glutinosæ  
viscosæ mollitiei, cuti continua, quæ ut observâ-  
runt recentiores, coloris, qui in externa corporis  
nostri superficie apparet, causa est et sedes, et hinc  
in variis hominibus variat, unde in Æthiopibus,  
quibus æquè alba est cutis ac Europæis, membrana  
hæc ad nigridinem vergit.

De cuticulæ et corporis mucosi ortu inter sese  
nondum consentiunt scriptores medici.

Haud tamen ex aëris actione ut nonnulli credi-  
derunt, exoritur cuticula; est enim foetui adhuc

in



in utero latenti. Secundum LEWENHOECKIUM ab expansione ductuum cutis excernentium provenit: RUYSCHIUS ab expansione papillarum cutis nervearum ducere originem voluit; et HEISTERUS ab utrisque opinatus est.

Quanquam nihil satis constat de ejus structurâ, tamen renovatio, postquam sive vesicatoriis, seu aliis causis externis deleta fuit, est tam perspicua, repentina, et inopinata, ut Tyroni in dubio esse non possit.

3. Cutis vera describitur uniformis, tenax, crassa et elastica membrana, quæ tam dense stipatur vasis sanguiferis, nervis, et lymphaticis, ut nulum assignari possit punctum ubi non adsunt.

STENO, DE GORTERUS, cum multis aliis originem halitus cuticularis ex glandulis tenuissimis vocatis *Exhalantia vasa*, quæ suum succum effundunt per superficiem corporis, existimaverunt. Sed hanc hypothesein brevi rejecerunt Anatomici, et præcipue posteaquam clariss. RUYSCHIUS \* mirabilem artem vasorum injiciendorum invenit.

Illust.

\* Thef. 10. No. 110. Epistol. ad BOERHAAV. p. 53.



Illust. MONROIUS \* (cujus fama in sempiterno florebit) rem pulcherrime tractavit, eique placet, fontes perspirationis esse extremitates vasorum, quæ a partibus internis orientia, cutem apertis ostiis penetrant. Hoc tam lucidè probavit, ut nemo nisi anatomix rudis de hâc structurâ dubitare queat.

Celeb. KAVIUS † ut rem illustret aquam calidam in arteriam axillarem cadaveris injecit, paulisper eandem aquam ad instar sudoris ex toto brachio erumpentem, spectavit.

Sed minime mirum est si anatomici maxime perspicaces in varias sententias de perspirationis fontibus abierint, cum cutis structura intima ob nimiam ejusdem subtilitatem latuit : et multo melius erit, de hâc re adeo obscurâ atque incertâ nil conjectare, quam variis opinionibus ipsis parum accuratis, neque ad rem bene explanandam idoneis, neque usui medico accommodatis, nosmet irretire ‡.

SECT.

\* MONROII Prælect.

† K. de Persp. dict. HIPPOC. No. 93, 94.

‡ Consp. Med. Theoret. a GREG.



## S E C T. III.

## DE PERPAUCIS MATERIEI PERSPIRABILIS DOCUMENTIS.

FACILE mihi esset ostendere insensibilem perspirationem medicis veteribus cognitam fuisse.

HIPPOCRATES qui Pater Medicinæ merito appellatur, disertè enarrat.

“ Εχπνσον και εισπνσον εσιν ολον το σωμα \*.”

Postea GALENUS † multa quidem egregia scripsit de Διαπνοη. Sed primus ad calculum revocavit hanc infig-

B

nem

\* Epid. Lib. VI. § 6.

† “ φ’υσεωσ α’υτης εσιν εργα την αδηλον  
διαπνοην, εργα ζεσθαι καθ’ολον το σωμα  
δι’ησ εκκρινει τα περιττα.”

GAL. Com. III. Aphor. 20,



nem excretionem, SANCTORIUS qui juxta ducentos ab hinc annos in Italiâ floruit, et magnum laborem triginta annorum, et observationes numerosas in aureum suum, quamvis exiguum de medicinâ staticâ libellum contraxit, et magis communi hominum utilitati, quam mille auctores mille voluminibus, prospexit. Hinc Perspiratio Sanctoriana quibusdam dicitur. Hujus exemplo et felici successu, nonnulli medici recentiores, huic argumento intentionem arrectis animis dederunt. Apud Batavos DE GORTERUS, in Angliâ KEILIIUS, sed accuratiora sunt experimenta BRIANI ROBINSON in Hi-berniâ facta, et in eodem regno inque urbe Cor-cagiæ G. RYE hæc valde accurata.

Non defunt pernumerosa experimenta probare, perspirationem ex corpore exhalantem multis modis esse visibilem. Eam colligere et sensibus obviam facere linteo oleo oblito, et corpore circumdato, olim docuit TACHENIUS. Quam apte notat egregius medicus BOERHAA-

VIUS,



VIVUS, “ Si brachium humanum phialæ chemiæ in-  
“ ferueris vapor exhalans ad latera vitri in guttas  
“ cogitur.” Celeb. etiam HALLER testatur “ Se  
“ vidisse in cuniculis subterraneis densam nebulam  
“ ex totâ nudi corporis superficie exhalantem.”  
His demum adjungi optimum meretur experimen-  
tum, quod SANCTORIANUM appellatur, quo pa-  
tet, corpus quotidie ad solitum pondus redire, li-  
cet excretiones sensibiles ingestorum ponderi mini-  
me affurgant.

Quantitas hujus excretionis pro ratione vi-  
vendi, alimentis, ætate, temperamento, anni tem-  
pestatibus, cæterisque rebus variat. SANCTO-  
RIUS in Italia degens invenit, “ Si cibus et po-  
“ tus unius diei sit ponderis octo librarum, tran-  
“ spiratio insensibilis ascendere solet ad quinque li-  
“ bras circiter.” Necnon cl. KEILIIUS quotidiana-  
nam perspirationem ad uncias triginta plus una re-  
ducit, sed DE GORTERUS habet sequentia : “ Ex  
“ calculo experimentis decem successivis diebus  
“ habitis, deducto diversis anni tempestatibus, in-



“ veni hanc proportionem ingestorum ad excre-  
 “ mentorum quantitatem ; cibum et potum quo-  
 “ tidie ascendere ad uncias 91, perspirationem ad  
 “ uncias 49, urinam ad uncias 36, alvum ad un-  
 “ cias 6. Ergo patet ingestorum quantitatem  
 “ non multum differre ab illâ Sanctorii. In Bri-  
 “ tanniâ vero 88 unciis ingesta supputantur.”  
 Quare sola perspiratio plus aufert quam omnes  
 sensibiles evacuationes simul. Attamen,

“ *Non nostrum inter vos tantas componere lites.*”

VIRG.

Sed inhalatio aut vis insita in corpore hauriendi  
 aliquid ab aere ex his rebus multum detrahit.  
 Namque ab experimentis et observationibus MON-  
 ROII, HEWSONIS, et HUNTERI invenitur, quod  
 multa sunt vascula cum oribus patulis in superficie  
 corporis quæ semper tantum alliciunt, quantum co-  
 piam exhalationis æquaverit, vel etiam majus.  
 Summa difficultas veram structuram actionemque  
 horum vasorum explicandi, est ; multasque lites  
 multi anatomici movêre. Tamen haud pauca do-  
 cumenta

cumenta habemus, quibus abunde confirmatur aliquid ab aere inhalari aquosum; ut in Hydrope, Diabete, &c. Inhalatio \* ulterius probatur ex applicatione cuti unguenti hydrargyri, sepium, cantharidum, et quorundam aliorum.

FONTANA clariss. docuit suum aliquot unciiis corpus fuisse ponderosius, postquam catharsi prægressâ dio sub humido versatus fuit. Huc quoque spectant experimenta a cl. RYE in seipsum instituta. Atque in hoc modo memoratu dignum est, quod PARACELSUS laborantem *Dysphagia* quendam juscula et alia nutrientia corporis superficiei adhibendo diu sustinuit.

Sed jam ad rem ipsam, a quâ paullulum diceessimus, revertamur.

Calor externus perspirationis vim magnopere auget, et proinde majorem materiei perspirabilis quan-

\* Necnon in pisce raia Anglicè dictum *Skait Fijb*, ora absorbentium maxime evidentia, potissimum caput atque pinnae vasis lymphaticis tam dense stipantur, ut quivis crederet non locum esse vasis hæmatophoris.



quantitatem expellit. Hinc satis perspicuum est plus multo excerni oportere perspirationis in Italiâ, quam in hac insulâ vel in Bataviâ. Prior enim temperie benigniore quam posteriore fruitur. Minores natu, quibus mollis et expansa cutis est, et humida, abundantius perspirant; quam maximi natu, quibus ficcitas cutis in rugas collapsæ et duræ est. Sunt e quibus multum sudoris illicitur; alii maximâ ariditate gravantur. Dicitur SANCTORIO perspirationem inter somnum augeri; sed KELIUS \* affirmat, “ Perspiratio diurna est nocturnæ  
 “ sesquialtera.” Doctor FLEMING hismet utitur verbis:—“ The truth of both facts, as they observed them, is not to be called in question; but, how are they to be reconciled? We shall see, when we come to consider the nature of sleep, that the circulation during it is slower upon the whole than in watching: there being no accessory stimulus to urge it on from either the action of sensible objects, or from voluntary  
 “ mus-

\* Med. Stat. Britan. Aph. II.

“ muscular motion, which last article is considera-  
 “ ble even in sedentary life ; and therefore that  
 “ we must perspire less in sleep than when we are  
 “ awake ; *cæteris paribus*. If we sleep in our  
 “ clothes we grow colder ; and, if we are not ac-  
 “ customed to it, we even run a risk of catching  
 “ distempers. It is not owing to the nature of  
 “ sleep, that perspiration should ever be increased,  
 “ but to our heaping bed-clothes upon us so as  
 “ to increase warmth \*.” Et hoc sine dubio tri-  
 buendum est vestitui calidiori quo tum nosmet fo-  
 vere solemus ; multum enim abest ut vel sudamus  
 vel caleamus si vestibus tantum quibus vigilantes  
 utimur, tecti obdormimus. Quamvis etiam mul-  
 tum pendeat a prima corporis formatione, et varie-  
 tatibus, quas ætas facit, multum quoque pendet a  
 vitæ genere, et victu quo homines utuntur †.

## SECT.

\* FLEMING on Phisiology.

† Conspect. Med. Theoret.



## S E C T. IV.

## DE USU HUIUS HALITUS.

HÆC excretio molliam et necessariam dat papillis cutis teneritudinem. Etiam epidermidem enim siccat humectat. Quum cutis arida est, varias corporum qualitates tactus non percipit. Vero præcipua necessitas videtur æquilibrium debitum inter solida et fluida conservare, materiem inutilem atque superfluam auferre, et his transitus præbere, quæ nutritioni vel incremento corporis vix aut ne vix quidem inserviant. Perspiratio corpori alterum consilium magni momenti præstat, relevando inopiam aliquatenus aliarum secretionum. Hoc potissimum observatur in Ischuriâ, et in Phthisi Pulmonali observamus auctam perspirationem cum alvus astricta est, et vice versa, unde HIPPOCRATIS axioma “ *alvi densitas, cutis raritas.*”

*tas.*” Perspiratio ergo omnium excretionum maximè est necessaria, ut sit minime repressa ad sanitatem conservandam. Hæ enim evacuationes sensibiles possunt minui sine sanitatis detrimento, per earum etiam diminutionem non accumulatur crudus humor in corpore si tamen modum non excedant: verum hæc perspiratio minuta, quamvis alibi evacuata, semper morbosum reddit corpus, sed adhuc pejus si accumulatur in corpore. Modica et diuturna per cutem exhalatio sæpe magis prodest quam sudor copiosissimus sed brevis validioribus medicamentis provocatus: et quidem multos morbos sanavit quibus hic nihil profuisset \*.

Ab experimentis a seipso institutis cl. vir FRANKLIN corpus perspirans minus caloris retinere quam corpora ambientia, et perspirationem semper peculiarem gradum frigoris procreare, invenit. Professor CHAPTAL, in principiis chimie nuper utilitatem hujus halitus ingeniosissime demonstravit,

C

Le

† Consp. Med. Theoret.



“ Le Grand nombre de Travailleurs ne suppor-  
“ te les chaleurs brûlantes de nos climats qu’en  
“ suant beaucoup, et ils fournissent matière à  
“ cette sueur par une boisson copieuse. Les  
“ Ouvriers employés dans les verreries, les fon-  
“ deries, etc. vivent souvent dans un milieu plus  
“ chaud que leur corps qui est entretenu à une  
“ chaleur égale et modérée par la sueur. Ces  
“ principes ont plus de rapport à la médecine  
“ qu’on ne pense : on voit presque toutes les  
“ fièvres se terminer par les sueurs qui, outre  
“ l’avantage de pousser au dehors la matière  
“ morbifique, ont encore celui de charrier la ma-  
“ tière de la chaleur et de ramener le corps à sa  
“ température ordinaire.”

Quomodo corpus perspiratione refrigeretur, est  
quæstio, quæ, hætenus elusit conatus investigatio-  
nis medicorum, necnon philosophorum, omnibus  
fere

fere sæculis. Rem tam variam, latèque patentem, pariter dotes materiei perspirabilis, hujus orationis limites non ferrent perscrutari nisi paucissimis verbis \*.

\* Præterquam multam aquam, aliquam salem, et alcalinum et acidum <sup>a</sup>, denique per parvam fluidam electricam <sup>b</sup>, etiam sunt qui credunt, neque profecto parvi nominis Physiologi necnon Chemici *Neoretici*, feliciter sua studia prosequentes, materiam Perspirationis multum *Azotici gas* continere <sup>c</sup>, nec defunt scriptores <sup>d</sup> sed præsertim ingenios. ABERNETHY, qui ab experimentis allatis, observat, si aer communis superficiem corporis propinquat, *oxygenum gas* cito evanescere, et *acidum gas Carbonicum* in vicem reperire. Hoc etiam multo facilius sub calida temperie quam frigida, atque inter exercitium quam tranquillitatem, perficitur. Quamvis multum subsit obscuri et incerti adhuc, tamen placeret noscere, si ulla analogia sit inter insensibilem perspirationem in superficie corporis et respirationem per pulmones?

<sup>a</sup> M. BERTHOLLET.—<sup>b</sup> HALL. Prim. Lin. § 436.—

<sup>c</sup> M. LE COMTE DE MILLE. INGENHOUSZ. CRUIKSHANK. M. FONTANA.—<sup>d</sup> Mons. JURIN. Encyclop. Method.—cum multis aliis.



## S E C T. V.

## DE CAUSIS IMPEDIENTIBUS.

CAUSÆ externæ juxta SANCTORIUM quæ prohibere solent Perspirationem, sunt aer frigidus, cænosus, et humidus, natatio in frigidâ, cibi craffi, et viscidi, intermissio exercitii, corporis vel animi, et in robustis nimia abstinentia a coitu, sed nimius usus magis \*. Et hic operæ pretium est alterum utilem aphorismum adjicere quanquam ad rem non pertinentem, sed quem et ratio docuit, et observatio comprobavit. “Venus excitata a natura juvat : a mente mentem et memoriam lædit †.”

Clariff. GREGORIUS ‡ perspicue ostendit, aërem frigidum præsertim si humidus sit, perspirationem

\* Med. Stat. Aph. 67. § 1.

† Med. Stat. § 6. Aph. 35.

‡ Vid. Inaug. Dissert. paucis ab hinc annis editam de morbis Cœli mutatione medendis.

nem et sanguinis distributionem ad partes corporis externas, magnopere impedire. Frigus enim externum vasa et spiracula cutis constringit. Nimia humiditas fibras musculares debilitat, et vires moventes cordis scil. etiam arteriarum actionem minuit; sanguis itaque ad partes corporis extimas minus rectè propellitur.

Rurfus SANCTORIUS dicit, “ Si corpora dere-  
 “ pentè transferantur ab aëre calido in frigidum,  
 “ læduntur.” Ergo cum quis mutare aliquid vo-  
 let, paulatim debebit affuescere \* ; et in alio loco  
 idem auctor observat, “ Corpus sanum spissat A-  
 “ quilo.”—“ Nimia humiditas,” inquit HOMIUS,  
 “ Omnium perniciosissima est, quæ cuti et pulmo-  
 “ ni externe applicata, per venas bibulas intus af-  
 “ sumpta, totique corpori interne applicata fibras  
 “ laxat et debilitat, perspirationem minuit, et hu-  
 “ mores nimis aquosos reddit. Hinc Gravedo,  
 “ Tussis, Asthma, Phthisis, Hydrops, &c.

“ Frigus humidum valetudini plus infestum est  
 “ quam

\* Vid. CELSUM



“ quam ficcum, quia perspiratio magis impeditur.  
 “ Sed calidus, humidus et levis aër omnium com-  
 “ plicationum corpori infestissimus est, ob natu-  
 “ ram summè relaxantem et putrefacientem.”

“ Nor for the wealth that all the Indies roll,  
 “ Fix near the marshy margin of the main ;  
 “ For, from the humid soil, and wat’ry reign  
 “ Eternal vapours rise ; the spongy air  
 “ For ever weeps, or turgid with the weight  
 “ Of waters pours a founding deluge down.  
 “ Skies such as these let ev’ry mortal shun,  
 “ Who dreads the Dropsy, Palsy, or the Gout,  
 “ Tertian corrosive Scurvy, or moist Catarrh,  
 “ Or any other injury that grows  
 “ From raw-spun fibres, idle and unstrung,  
 “ Skin ill-perspiring, and the purple flood  
 “ In languid eddies loit’ring into phlegm.”

ARMSTRONG.

Corpus exercitio acerrimo, sive palæstrâ, saltu  
 seu curriculo, aut poculis, calefactum, perspirationi  
 suppressendæ magis obnoxiosum fit. Debilitas ex  
 qua-

quacunque demum causâ eidem rei plurimum confert.

A tali defectu multa profluunt mala, totum corpus plenum (nisi aucta alia secretio insolitam retentionem compensaverit) et hebes et languidum fit, et animus quo demissus et tristis: nam hilaris et lætus animus exhalationem promovet, et a librâ exhalatione quodammodo afficitur, vicissim concoctio quoque ciborum vitiatur, et appetitus minuitur propter insignem inter cutem et ventriculum consensum.

Denique retentâ diu materiâ putrescente vel noxiâ faltem, quæ debuisset excerni, haud absimile est totam massam humorum paulatim corruptam iri\*. Nunc inquirendum est, qui sint morbi ab eâ interpellatâ oriundi.

SECT.

\* Consp. Med. Theoret.



## S E C T. VI.

## DE MORBIS QUIBUSDAM, EX PERSPIRATIONE IMPEDITA, ORIUNDIS.

INTER plerosque medicorum consentitur suppressionem hujus excretionis corpori multum afferre detrimenti, et multos gravesque morbos ab hoc originem ducere, quoniam mira conspiratio vel consensus inter singulas internas partes cum tota superficie corporis observatur.

FEBRES. An frigoris vis sola sine miasmate conspirante febrem unquam inducat, adhuc in obscuro manet: sed si ad id rei parumper animum vertamus, constabit quam sæpe *febricula* frigoris actioni supervenit, saltem ubi miasmata suspicandi vix locus est. Mutatio cœli cordis et arte-

arteriarum actionem concitet, et ita *febris inflammatoria* producetur ; sed semper ut mihi videtur, *synocha* erit brevis durationis et minus periculosa. Nihil equidem systemati humano perniciosius offerri possit, et ex quo frequentiores morbi, quam si aliquis ab exercitio, aliâve causâ admodum calefactus, frigori sese nimis liberaliter objecerit. SYDENHAMI observationes ad rem strenuè dicunt. En verba ! “ Si quis ægrum medicus de primâ morbi “ occasione paulo minutius interrogaverit, (modo “ ex acutorum numero sit morbus) audiet quasi “ semper, vel eum vestem aliquam temerè deposuisse, “ cui pridem assueverat, vel corpus motu calefactum, subito frigori exposuisse.” Et inquit, “ Plures modo jam designato, quam peste, gladio, “ et fame, simul omnibus perire.”

Cum SYDENHAMO vero ac lubens consentio, quod causa evidens externa febrium quam plurimarum exinde petenda sit.



PHLEGMASIÆ: PLERUMQUE morborum in ordine phlegmasiarum, perspiratio repressa est causa remota. In genere effectus frigoris est, quod toti corpori diathesin phlogisticam si-  
 ve inflammatoriam inferat, et etiam in partibus singularibus phlegmasiam si-ve inflammationem cieat. Quomodo frigus hæc efficiat, inter medicos disputatum est, et alii aliam causam dedere; sed varias illas opiniones, quæ ad lites huic loco parum convenientes ducerent, nunc proponere nolo: et tantum ejus actionem in paucis hujus ordinis speciebus monstrare conabimur. Inflammatio revera frequenter accidit in iis partibus, quæ inæquali sanguinis distributioni, a frigore summo corpori applicato, maxime obnoxia sint, ob quam causam modo fauces internas, modo pleuram, modo pulmones, modo artus occupat, et sic *cynanche*, *pneumonia*, *pulmonitis* \*, atque *rheumatismus* oriuntur: hæ sunt phlegmasiæ quæ omnium frequentissimè a perspiratione impeditâ conspiciuntur.

BUR-

\* Aud. Prælect. Clin. Illust. DUNCAN:

BURSERIUS, qui nunquam theoreticis aliorum speculationibus utitur, sed suas sibi ipse confinxit aitiologas, prout assidua observatio, et magister usus ei indicare videntur, sequentibus utitur verbis:—" His ad veterum et recentiorum mentem  
 " præcognitis, causas remotas quæ generatim *anginae*  
 " *nae* occasionem porrigunt, breviter recensere par  
 " est. Tales sunt imprimis, sudoris, expirationis  
 " insensibilis, vel cujuscumque excretionis consue-  
 " tæ suppressio, aëris et loci ex calido in frigidum  
 " subita mutatio, corporis exercitatio vehemens,  
 " equitatio vento in faciem ex adverso spirante, &c.  
 " ex his enim omne fere *anginae* genus enasci con-  
 " suevit \*."

" The remote cause," ait CULLENUS, " cf  
 " *Pneumonic inflammation* is commonly cold ap-  
 " plied to the body, obstructing perspiration, and  
 " determining to the lungs."

Causæ remotæ sunt *rheumatismi*, corpus calens frigori subito expositum, ventorum mutatio-

\* Institution. Medic. Practicæ



nes, et apud omnes compertum est, rheumatismum regiones magis infestare, quæ repentinis vicissitudinibus caloris et frigoris vexantur : sed nullabi magis invalescit quam in Insulis Britannicis \*. Præterea sæpe accidit, ut subita corporis refrigeratio paroxysmum arthriticum inferat : et multa exempla sunt, ubi frigus arthriticum pedibus applicatum, violentissimos ventriculi dolores excitavit : nec alia defunt exempla, ubi tali imprudentiâ mors ipsa subito est inducta †.

POTESTATIBUS exanthemata  
EXATHEMATA.

excitantibus, quas *Nocentes* GAUBIUS appellat, suppressa perspiratio annumeranda est. Et hæc res optimè illustratur observationibus clar. LINDII :—“ But if a person perceives no  
“ symptom of an infection, till many days after  
“ having having left the place of its abode, and is  
“ first taken ill of it immediately after being wet  
“ with

\* HOM. Princip. Med.

† GREG. Inaug. Dissert.

“ with rain, exposed to cold or damp, or been  
 “ guilty of intemperance or excesses, it is probable  
 “ that these causes have excited this dormant poi-  
 “ son into action ; and none can positively affirm,  
 “ that without their influence it would ever have  
 “ affected the constitution.” Ex his concludere  
 licet, frigus, aliasque causas a LINDIO recensitas,  
 contagionis vim et actionem excitando, morbos  
 inferre.

In hoc ordine morbi pectus

HÆMORRHAGIÆ. afficientes, quorum, *hæmoptysis*  
 et *phthisis pulmonalis* sæpe ex eâ proveniens, sunt  
 principes qui perspirationis impeditæ effectibus tribui  
 possunt. Multæ causæ excitantes quæ *hæmoptysin*  
 sæpe faciunt, sanguinis congestionem in pulmonibus  
 planè inducunt. Interdum a subitâ externarum par-  
 tium refrigeratione, præcipuè corpore prius calente,  
*hæmoptysis* nascitur ; nam eo modo sanguinis motus in  
 pulmonibus impeditur, hinc distributio abnormis, et

con-



congestio, quæ vasa sanguinea debilitant, distendunt, et rupturæ obnoxia reddunt. Itaque omnibus medicis satis constat, nihil magis ad hanc præcavendam vel sanandam conferre, quam debitam fluidorum determinationem ad corporis superficiem promovere vel restituere \*. Liceat mihi de hac re, ingeniosissimi ABERNETHY sententiam citare, ipsaque ejus verba transcribere :—“ The similarity of the office, performed by the skin, and the lungs, explains, in my opinion, many circumstances observable in the causes, and cure of pulmonary consumption. If the cutaneous perspiration of weakly people, be checked by exposure to cold, it is tardily restored to its former state : the constriction which exists on the surface of the body, is with difficulty overcome, owing to the deficiency of power, in the heart and arteries. The consequence will be a plethoric state of the vessels ; for the relief of this plenitude, other discharges will be substituted. Common

ex-

\* GREG. Inaug. Dissert.

“ experience informs us of this fact, that weakly  
 “ people readily (as it is expressed) take cold, the  
 “ consequence of which is, discharges from the no-  
 “ strils, the bowels, or the lungs. Besides, this  
 “ plenitude of the arterial system in the lungs, pro-  
 “ bably will produce inflammation ; the degree of  
 “ which will vary, as the exciting cause, and the  
 “ constitution of the patient determine. I am in-  
 “ clined on reflection to believe, that a deficient  
 “ performance of the functions of the skin, is the  
 “ principal cause of *pulmonary consumption*.”

PROFLUVIA. Inter profluvia *catarrhus* in primis  
 videtur e materiæ perspirabilis a sum-  
 mo corpore repulso originem ducere. Sic pedi-  
 bus aut aliis partibus improvidè refrigeratis, ut  
 quum aliquis incautus a loco calido in frigidum  
 transeat ; fit, ut retentâ exspirabili materiâ,  
 quæ a pulmonibus emanare deberet, aut quæ ab u-  
 niversâ corporis superficie proditura esset, et ad spi-  
 ritales partes delata, ejus acrimonia, mucosam  
 mem-



membranam narium, faucium, bronchiorumque irritet, et *catarrhum* inducat. De hâc re observationes KEILII scrupulum alicui injicerent: inter Aphorismos suos enim habet, “Adiapneustia non est causa tussis \*.” Sed de his male judicat. Quæ contra animadverti possent, lubens, sciensque, magnâ ex parte prætereo. Nolo enim cum viro qui plurimum auctoritate et doctrinæ laude, apud omnes valet, pluribus verbis decertare. Illud tantum non prætermittam, neminem sanæ mentis esse posse, qui in hoc illi assentiatur. Nam quis tam hebeti pinquique ingenio est, ut non videat protinus, applicato frigore repente corpori prius calefacto, effici coryzam.

Tamen altera species *catarrhi* CULLENO traditur nempe “a contagione” *Influenza* appellata, quæ, annis jam quatuor decem expletis, per hanc plagam epidemicè grassabatur, neque sexui nec ætati favebat. An hæc unquam ullâ aliâ ex causâ, æque ac *dysenteria*, quam speciale vel sui generis contagione

orientur,

\* Aph. 34.

orientur, a medicis lis sub iudice manet. Sed hæc res utcunque fit, in morbo nuper dicto, a verbis Professoris HUFELAND, suppressâ cutis exhalatione, homines multo contagioni *dysentericæ*, obnoxiores reddi, præcipue si Syrius ardor in Jovem frigidum derepentè mutaretur. “ For  
 “ when the habitually encreased action of the  
 “ skin is suddenly oppressed, and reflected up-  
 “ on the intestines from natural consent of parts,  
 “ and their previous debility; the acrid mat-  
 “ ter of perspiration is now thrown back up-  
 “ on them, and the consequence is *cholera* or  
 “ *dysentery*, as the upper or under part of the  
 “ intestines is affected.”\*

*Dysenteria* interdum in *diarrhæam* definit, *diarrhæa* etiam nonnunquam ad *dysenteriam* progreditur; atque inter varietates *diarrhæae*, unam habet CULLENUS, “ a frigore, præcipue pe-  
 “ dibus applicato” ortam.

E

Sym-

\* Annals of Medicine, by Professor DUNCAN.



Sympathia cutis cum renibus, atque ventriculo, earum partium vitia prompte exponet :\* Hisque *hydrops* subjiatur. CULLENUS celeb. dicit, se observâsse *hydropes* sæpius occurrere in regionibus, ubi aër humiditate gravatur :† Idemque HOMIUS confirmat.‡ Cœlum hoc varium et mutabile in Britanniâ frequenter apparet. Ibi enim est visu, quatuor anni tempestates per sæpe unâ die confundi, transitusque ab unâ ad alteram adeo subitarius est, ut frigida calidis, et humida ficcis, pugnare cernantur,

Inter scribendum, de suppressæ perspirationis sequelis, paucos morbos ordinis IMPETIGINUM, ut *Herpetem*, *Lepram*, *Scorbutum*, in numerum adscribimus, quæ tam frigori perspirationem

\* Vid. Sect. IV. atque V.

† First Lines, sect. 1659.

‡ Vid. Sect. V.

onem impediendi, quam cibo, quò homines utuntur, attribuenda sunt.\*

In omnibus his morbis, jam recensitis, quam primum halitus cuticularis intra fines assuetas est eliciendus; præsertim aptis vestimentis, quæ Prophylaxi etiam inîgniter conducunt. Namque multo facilius est, venienti occurrere morbo, quam præsentem sanare.

“ Obsta principiis. Sero medicina paratur

“ Cum mala per longas invaluere moras.”

Hoc consilio, vestitus laneus huic exhalationi favere idoneus esse videtur; lanamque ad cutem habere, potissimum hyeme, maxime necessarium est. Nam hic humor subtilissimus, ex totâ superficie corporis perpetuo transpirans, hoc modo absorbetur, ita ut vasa cutis exonerentur, fibrarum tonus augeatur, totum  
corpus

\* Anne hujusce halitus defectus in canibus rabiei, vel materiæ unde hic morbus oritur, generationi favet? Audi MUNRON Prælect. de Anat. Comp.



corpus roboretur. Vestitum laneum fenec-  
 utem prementem depellere, et vitam ultra  
 terminum naturalem protrahere, censet DARWIN,  
 “ To those who are past the meridian of life,  
 “ and have dry skins, and begin to be emaci-  
 “ ated, a flannel dress is peculiarly adapted to  
 “ encrease the irritability, and to moisten and  
 “ soften the skin, and the extremities of the  
 “ finer vessels that terminate in it ; and in this  
 “ way may be eminently serviceable in retard-  
 “ ing the advances of age. The warm bath  
 “ has contributed much to this effect, and a  
 “ flannel dress may act as a *fotus siccus*.”

Mundities quoque, lenis exercitatio, atque  
 medicamenta diaphoretica varia, ut nonnullæ  
 Antimonix preparationes, exhalationem per cu-  
 tem augere, ejus duritiam, et siccitatem minuc-  
 re vel corrigere, et sanguinis distributionem ad  
 externas partes faciliorem reddere, magnopere  
 conferunt. Ita *hilaritas, dum libera per corpo-  
 ris superficiem perspiratio sit, in mente nascitur;*

*sed*

*sed contra gravitatis in corpore sensus, et in animo mœstitia, perspiratione impedita, percipitur.\**

Uti operi cœpto jam ultimam manum imponam, est mihi in animo, rem conficere, verbis accuratissimi viri G. RYE, qui antehac in Hiberniâ florebat.

“ Oh, SANCTORIUS !” inquit RYE, “ whilst  
 “ man hath a being, and health is esteemed the  
 “ greatest blessing, thy name ought to be had in  
 “ everlasting remembrance. Thy invention is  
 “ equal to the great HARVEY’s circulation of the  
 “ blood. Had you, or he, been in the times of  
 “ the Ancients, you had been deified as well as  
 “ ÆSCULAPIUS. If in your *golden book*, you don’t  
 “ give the true reason for the facts you discover,  
 “ attribute that to your fate, which placed you,  
 “ but in the dawn of that age which became so  
 “ famous for its fertility, in producing so many  
 “ heroes in the natural and experimental Philo-  
 sophy ;

Vid. SANCTOR. Aphor.

“ sophy ; that fate which made you almost co-  
“ temporary with HARVEY and his discovery.  
“ Your *observations* are just, your *axioms* true,  
“ The Balance hath discovered the preexisting  
“ cause of most diseases.”

T A N T U M.





THE HISTORY OF THE

REIGN OF  
HAROLD GODWINSON  
AND  
THE  
NORMAN CONQUEST  
OF ENGLAND  
BY  
H. D. CLARKE

MILN







